

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τεύθει... ..	ἰταλία	πρ. 12
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι... ..	"	" 14
Δὲ τὰ δπλαῖα καὶ ἄλλα γραφεῖα	"	" 20
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει... ..	"	" 16

ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τῇ Δουκικῇ Ἐκκλησίᾳ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜ ΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
ὁ στίχος... .. λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκρίπην.

Ὁ φίλος ἡμῶν καὶ καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίῳ κ. Ἐρνέστος Νονῶτ, ἐπέμψε πρὸς τὴν «Πανόπην» λεπτομερεστάτην ἱστορικὴν ἀφήγησιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸν ἀληθῆ τίτλον τοῦ κόμητος Σαμπῶρ, ἣν διὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς ἀξίαν δημοσιεύομεν, καθόσον δι' αὐτῆς πολὺ διαχέεται φῶς εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὰς περιπετειὰς τῆς καταγωγῆς καὶ γεννήσεως τοῦ τελευταίου γόνου τῆς Βασιλικῆς τῶν Βουρβῶνων οἰκογενείας.

Τινὰ περὶ τοῦ κόμητος δε-Σαμπῶρ

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τοῦ Βουρβῶνος Λουδοβίκου δεκάτου ὀγδόου ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων: Ἐκ τοῦ Βασιλέως, ὅστις διετέλει ἐν χηρείᾳ, ἄπαις ὦν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ κόμητος δ' Ἄρτουᾶ, τοῦ διαδεχθέντος κατόπιν τὸν ἀδελφόν του ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρολος δέκατος. Οὗτος εἶχε δύο υἱούς, τὸν δούκα τῆς Ἀνγουλέμης, τὸν νυμφευθέντα τὴν θυγατέρα τοῦ δυσμοῖρου Βασιλέως τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκου δεκάτου ἔκτου, καὶ τὸν δούκα δε-Βερρῦ.

Ὡστε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου δεκάτου ὀγδόου, κόμης δ' Ἄρτουᾶ εἶχε δύο υἱούς, τὸν δούκα τῆς Ἀνγουλέμης καὶ τὸν δούκα δε-Βερρῦ, τὸν πατέρα τοῦ δουκὸς δε-Βορδῶ ἢ δε-Σαμπῶρ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Λουδοβίκος δέκατος ὕψους, ὡς ἐρρέθη, δὲν εἶχε τέκνα, ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας μετέβηκεν δικαιοματικῶς εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, τὸν κόμητα δ' Ἄρτουᾶ, ὅστις ἐκαλεῖτο καὶ τίτλω Κύριος (Monsieur), μετ' αὐτὸν δὲ εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱόν του, τὸν δούκα τῆς Ἀνγουλέμης. Οὗτος κατὰ τὸ 1820, τεσσαρακοντούτης ὦν, δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀποκτήσει τέκνον ἐκ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς θυγατρὸς τοῦ Λουδοβίκου δεκάτου ἔκτου καὶ τῆς Μαρίας Ἀντωνιέττης, ἣτις ἐπωνομάζετο Ὀρφανὴ τοῦ Νκαῦ, καὶ τὴν ὁποίαν εἶχε συζευχθῆ εἰς Μιτῶν ἐν ἔτει 1799. Ἡ σύζυγός του ἦτο κατὰ τρία μόνον ἔτη νεώτερα αὐτοῦ.

Ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τῆς Ἀνγουλέμης, δοξ δε-Βερρῦ, ὅστις ἦτο σύγχρονος τῇ Μαρίᾳ Ἀντωνιέττῃ, γεννηθεὶς τῷ 1778, συνεζεύχθη, κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ διαμονὴν του Ἀγγλίδᾳ τινὶ, τοῦνομα Βρῶβν, ἐξ ἧς ἔσχε δύο θυγατέρας, ὧν ἡ πρώτη συνεζεύχθη τὸν μακρόσιον τῆς Χαρέττης, ἡ δὲ δευτέρα τὸν πρίγκηπα δε-Φωκινῦ. Ὁ πρῶτος οὗτος γάμος τοῦ δουκὸς δε-Βερρῦ ἠκυρώθη, ὡς μὴ γενόμενος τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας.

Ἐπανελθὼν εἰς Γαλλίαν ὁ δοῦξ δε-Βερρῦ συνεζεύχθη τὴν πρίγκηπέσσαν Καρολίαν τῆς Νεαπόλεως, ἀδελφὴν τῆς Βασιλισσῆς Χριστίνης καὶ ἐξαδελφὴν τῆς Βασιλισσῆς Μαρίας-Ἀμαλίας.

Ὁ γάμος οὗτος, ὁ τελεσθεὶς ἐν ἔτει 1818 ὑπῆρξε σημαντικὸν γεγονός διὰ τὴν μοναρχίαν καὶ προπάντων διὰ τοὺς βασιλικούς, διότι ἔκτοτε ἐφαίνετο ὅτι ἄπαν τὸ μέλλον τοῦ πρωτοτόκου κλάδου ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς γονιμότητος τοῦ συνοικεσίου τούτου.

Ἄπανα ἡ ἀριστοκρατία τοῦ προαστείου τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἐώρτασε τὴν ἔνωσιν ταύτην, ἡ δὲ αὐλή, ἣν οὐδόλως ἠγαρίσκει ἡ δούκισσα τῆς Ἀνγουλέμης, ἐφάνη ἀναβιώσασα.

Τὸ πρῶτον τέκνον, ὅπερ ὁ δοῦξ δε-Βερρῦ ἀπήλαυσεν ἐκ τῆς Καρολίνας τῆς Νεαπόλεως, ἦτο θῆλυ, ἡ δούκισσα τῆς Πάρμας, ἡ ἀποθανοῦσα ἐν ἔτει 1864.

Ἐν τούτοις τὸ μέτρον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς αὐλῆς καὶ τῶν βασιλικῶν ἦτο τὸ μέτρον τοῦ φόβου καὶ τῆς λύπης τῶν ἀντιβασιλικῶν.

Τὴν 13 Φεβρουαρίου 1820 ὁ δοῦξ δε-Βερρῦ μετὰ τῆς συζύγου του, διατρεχούσης τὸν 3ον μῆνα τῆς δευτέρας αὐτῆς ἐγκυμοσύνης, ἦσαν εἰς τὸ μελόδραμα, ἡ δούκισσα παρεκάλεσε τὸν σύζυγόν της νὰ τὴν ἰδηγήσῃ μέχρι τῆς ἀμαξῆς, διότι ἀφ' ἐνός ὁ θόρυβος τῆς ἀπόκρουσθ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκ τῆς ἐγκυμοσύνης αὐτῆς ἀδιαθεσία, τὴν ἠνάγκασαν νὰ ποθῆ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δράματος ἀναχωρησὶν τῆς ἐκ τοῦ θεάτρου. Ὁ δοῦξ τὴν εἶχεν ἰδηγήσῃ μέχρι τῆς ἀμαξῆς, ἐπαναστρέφων δὲ εἰς τὸ θέατρον μόνον τρεῖς βαθμίδας τῆς κλίμακος εἶχεν ἀναβῆ, ὅτε ἀνθρωπὸς τις διήλθεν ὀρμητικῶς μεταξὺ τοῦ φρουροῦ καὶ εὐπατρίδου τινός, ἤρπασε διὰ σπιθαρᾶς χεῖρός τὸν δούκα ἐκ τοῦ ὤμου καὶ τῷ ἐνέπηξεν εἰς τὸ στήθος σίδηρον, οὐτινος ἡ αἰχμὴ ἦτο ἀμβλεία καὶ οὐτινος τὸ ἕτερον ἄκρον ἦτο ἐμπεπηγμένον ἐντὸς θυλίνης λαβῆς.

Ὁ δοῦξ κατέπεσεν ἀρήσας ὀδυνηρὰν κραυγὴν, ἡ σύζυγός του ὤρμησεν ἐξω τῆς ἀμαξῆς καὶ ἐρρίφθη ἐπ' αὐτοῦ κραυγάζουσα καὶ λουμένη εἰς τὸ αἶμα, ὅπερ ὀρμητικῶς ἀνεπήδα ἐκ τοῦ τραύματός του. Μετέφερον τὸν τραυματίαν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ θεάτρου, καὶ ἤπλωσαν αὐτὸν ἐπὶ κλίνης.

Ἄπανα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἔδραμεν ἐκαί, ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς μετέβη περὶ τὴν πέμπτην τῆς πρωίας ὥραν.

— Χάριν ὑπὲρ τοῦ φονέως! τῷ εἶπεν ὁ θνήσκων δούξ, οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ τελευταῖοι αὐτοῦ λόγοι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα περὶ τὸν ὄρθρον. Ὁ Βασιλεὺς τῷ ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὸ στόμα.

Ἐν ᾧ ὁ δούξ δε-Βερρὺ ἀπέθνησκεν ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ θεάτρου, ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων πόνων, οἱ θεαταὶ ἐν τῇ θεατρικῇ αἰθούσῃ ἠγνούνουν τὰ συμβαίνοντα, τὸ δὲ δρᾶμα ἐξηκολούθει.

Ὁ δολοφόνος, Λουδοβίκος-Πέτρος Λουβέλ, συνελήφθη καὶ ἀνεκρίθη ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ θεάτρου, ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Δεκάξ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν. Ἦτο νέος, ἄγων τὸ 36 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἐργάτης παρὰ τῷ σκαμματοποιῷ τοῦ Βασιλέως, ὡμολόγησεν ὅτι οὐδένα εἶχε συνένοχον, καὶ ὄντως, ἡ περσιτέρω ἀνάκρισις οὐδένα τοιοῦτον ἀνεκάλυψεν. Ὁμολόγησεν ὅτι πρὸ καιροῦ εἶχε προμελετήσει τὸ ἐγκλημὰ του, καὶ ὅτι ἐμελέτα νὰ ἀφανίσῃ τὴν Βασιλικὴν τῶν Βουρβῶνων οἰκογένειαν, ἀρχόμενος ἀπὸ ἐκείνου, ὅστις ἔδωκε πιθανότητα νὰ παραγάγῃ διαδόχους αὐτῆ.

Πλὴν τὸ ἐγκλημὰ του ἐξεταλέσθη βραδέως, διότι, ὡς εἶπομεν, ἡ δούκισσα ἦτο ἤδη πρὸ τριῶν μηνῶν ἔγκυος καὶ τὴν αὐγὴν τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1820 τὸ τηλεβόλον τῶν ἀπομάχων ἀνήγγειλε δι' εἰκοσιτεσσαρῶν κανονοβολισμῶν τὴν γέννησιν τοῦ ἀτυχοῦς δουκὸς δε-Βορδῶ, ἡ κόμητος δε-Σαμπῶρ.

Ἐχαράχθη μικροσκοπικὸν ἀργυροῦν μεταλλόσημον ἀναμνηστικὸν τὸν θάνατον τοῦ δουκὸς δε-Βερρὺ. Τὸ μεταλλόσημον τοῦτο ἐξ ἐνὸς μὲν φέρει τὴν προτομὴν τοῦ δουκὸς μὲ τὰς λέξεις ταύτας, γαλλιστί: «Κάρολος Φερδινάνδος δούξ δε-Βερρὺ», καὶ ὀπισθεν παριστᾷ τὸν τάφον αὐτοῦ μὲ τὰς ἐξῆς λέξεις: «Προσεύχεται, συγχωρεῖ, καὶ ἀρίσταται εἰς τοὺς οὐρανοὺς». Καὶ τὰς λέξεις ταύτας τοῦ ἐξέρρου: «Ἡ Καρολίνα καὶ ἡ ἐλπίς μᾶς μένουσιν». Ἐν ἀντίτυπον τοῦ μεταλλοσήμου τούτου, εὐρίσκειται ἐν τινι συλλογῇ μεταλλοσήμου ἐν Σύρῳ.

Ἐντούτοις, ὅπως πᾶσαι αἱ ἐλπίδες τῶν Βουρβωνιστῶν ἐστρέφοντο πρὸς τοῦτον τὸν ἀρτιγενῆ ἡγεμόνα, εἰς ὃν ὁ θρόνος τῶν Βουρβῶνων ἐμελλε νὰ περιέλθῃ ἡμέραν τινὰ, καὶ ἐρ' οὐ ἐμελλε νὰ ἀναβῆ φέρων τὸ ὄνομα Ἑρρίκος πέμπτος, οὕτω καὶ οἱ φόβοι τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἀντιβουρβωνιστῶν ἔτεινον πρὸς τοῦτο τὸ τέκνον, καὶ τὸ στυγερόν ἔργον τοῦ Λουβέλ δὲν ἐστερήθη διαδόχων. Ἡμέραν τινὰ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς δούκισσας δε-Βερρὺ, εἶχον στήσει, πολὺ πλεονάζον τῶν παρὰ τῶν κοιτῶνός της, πυροτεχνήματα, ὧν ἡ αἰφνιδία ἐναυσις ἐμελλε νὰ προκαλέσῃ ἔκτροσιν. Οἱ ἐνοχοὶ συνελήφθησαν οἱ δὲ πρωταίτιοι Γραβιέρρος καὶ Βουτῶν κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου, ἡ δὲ δούκισσα παρεμβάσα ἠτήσατο καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως χάριν ὑπὲρ αὐτῶν δι' ἐπιστολῆς συγκινητικωτάτης.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις ἐν συντόμῳ ἐνταῦθα τὴν γενικὴν θυμηδίαν, ἣτις ὑπεδέξατο τὴν γέννησιν τοῦ δουκὸς δε-Βορδῶ, τὰς μαγικὰς τοῦ δήμου, τῆς ἀλλῆς καὶ τοῦ λαοῦ ἐορτάς. Ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε χάριτας καὶ ὠφελήθη τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως ἀποναίμῃ τὴν κυανὴν ταινίαν εἰς τὸν φίλτατον αὐτοῦ δούκα Δεκάξ, τὸν τότε πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας ἐν Λονδίνῳ καὶ πρῶτον ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, οὕτως τὴν πᾶσιν ἀπήτησεν ὁ δούξ δ' Ἄρτουα μὲθ'

ὅλης αὐτοῦ τῆς οἰκογενείας, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ δουκὸς δε-Βερρὺ υἱοῦ του, καὶ τὴν ὁποῖαν ὁ Βασιλεὺς τῷ παρεχώρησε θρηνῶν.

Δι' ἐθνικῆς συνδρομῆς ἠγοράσθη τὸ λαμπρότατον κτήμα Σαμπῶρ καὶ ἐδωρήθη εἰς τὸν νεογνὸν δούκα, ὅστις κατόπιν ἐμελλε νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ κατατεθέντος εἰς τὸ λίκνον του τούτου ἀδάμαντος, ὅπως ἐν τῇ ἐξορίᾳ του κρύψῃ κάλλιον τὸν γνήσιον αὐτοῦ τίτλον, Δουκὸς δὲ Βορδῶ.

Ὁ δούξ δε-Βορδῶ ἡ κόμης δε-Σαμπῶρ ἐχώλαινον ὀλίγον τὸ ἐλάχιστον τοῦτο ἔμεινεν ἀπὸ τῆς 28 Ἰουλίου 1841, ὅτε πεσὼν τοῦ ἵππου του συνέτριψε τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ κνήμην· ἦτο δὲ ἐπισφαλὺς ὑγείας καὶ μελαγχολικὸς καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον.

Δὲν ἐπιχειροῦμεν ἐνταῦθα ὀλόκληρον τὴν βιογραφίαν τοῦ δουκὸς δε-Βορδῶ, στερούμενοι τῶν πρὸς τοῦτο καταλλήλων πηγῶν. Εἰρήσθω ὅμως ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ μέγας θεῖος αὐτοῦ, Λουδοβίκος δέκατος ὄγδοος, εἶχεν ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ 1824. Ὁ πάππος αὐτοῦ Κάρολος δέκατος ἐξεθρονίσθη τῷ 1830 καὶ ἀπέθανε τῷ 1836. Ὁ θεῖος αὐτοῦ δούξ τῆς Ἀνγούλέμης ἀπέθανε καὶ αὐτὸς ἀκλήρος. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ δούξ δε-Βερρὺ ἐδολοφονήθη τῷ 1820. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ τοῦ 1843 ἦτο ἐνηλιξ, καὶ ἂν δὲν ὠφελήθη οὐδεμιᾶς τῶν εὐαρίθμων περιστάσεων, αἵτινες τῷ ἐπαρουσιάσθησαν ὅπως καταλάβῃ τὸν τῆς Γαλλίας θρόνον, κυρία αἰτία εἶναι, ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον σταθερὸς εἰς τὰ πάτρια παραγεγραμμένα αὐτοῦ δόγματα, ὑπῆρξεν αείποτε ἡ ζωσα ἀντίθεσις τῶν περὶ βασιλείας ἐπικρατουσῶν ἐν Γαλλίᾳ ἰδεῶν ἀπὸ τοῦ 1830, καὶ ἐκεῖνος ὅστις κατὰ τὴν γέννησιν του συνεκέντρωσε περὶ τὸ λίκνον του πάσας τὰς ἐλπίδας τῶν νομιμοφρόνων καὶ τοὺς φόβους τῶν ἀντιθέτων, ἐπλανᾶτο ἐν τῇ ἐξορίᾳ, φέρων τὸν τίτλον κτήματος, δι' οὗ ὁ δημόσιος ἔρανος ἐστόλισε τὸ λίκνον του.

Τοιαύτη ἡ μετὰ πτωσις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων!

E. N.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Λουκάς Ν. Βαλιμάδης, ἰατρός, διατρίβων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, δι' ἀναφοράς του πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως προσνήθη νὰ ὑπερετίσῃ τὸν Δῆμον ἵμισθι ὡς δημοτικὸς ἰατρός, παρέχων τὴν ἰατρικὴν του συνδρομὴν εἰς τοὺς ἀπόρους συνδρομῆς ἡμῶν. Τὴν φιλόφρονον ταύτην πρότασιν τοῦ κ. Βαλιμάδου ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ κπεδέξατο μετὰ προθυμίας καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦδε ὁ κ. Βαλιμάδης ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τοῦτο μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν ὡς ἐκ τῆς ασθεῖας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ δημοτικοῦ ἰατροῦ κ. Περιφανίου δὲν εἶχε συμπληρωθῆ ἡ θέσις αὐτοῦ. Ἦδη δὲ ἀπερχόμενος εἰς Εὐρώπην χάριν εὐρύτερων σπουδῶν, παρητήθη τοῦ φιλοφρόνου ἔργου, ὅπερ ἐπὶ πέντε μῆνας εὐδοκίως ἐνήσαρσεν, καταλιπὼν ἀρίστως ἀναμνήσεις καὶ ἀποκαυζόμενος εὐγνωστοσύνην παρὰ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐκείνων, πρὸς οὓς μετὰ πάσης φιλοφρονίας καὶ αὐταπαρητήσεως προσέφερε τὴν εἰς τῆς ἐπιστήμης του συνδρομὴν καὶ βοήθειαν. Τὴν φιλόφρονον ταύτην πράξιν αὐτοῦ ἐκτιμῶν ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως

κ. Δ. Βαφιαδάκης, ἀπεδέξατο τὴν παραίτησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐπομένου εὐχαριστηρίου ἐγγράφου, ὅπερ δημοσιεύοντες εὐχόμεθα τῷ φιλανθρώπῳ ἱατρῷ ἵνα μὴ παύσῃ τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα ἐκτρέφων ὑπὲρ τῆς ἀπόρου τάξεως καὶ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος καὶ μετὰ τὴν αἰσίαν ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐπάνοδον αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν κ. Λουκᾶν Ν. Βαλιμάδη ἱατρὸν

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 27 φθίνοντος μηνὸς ὑμετέραν ἐπιστολὴν, δι' ἧς δηλοῦτε ἡμῖν ὅτι προκειμένου νὰ ἀπέλθαι εἰς Εὐρώπην χάριν εὐρύτερων σπουδῶν παραιτήσθε τῆς φιλανθρώπου ἐδουλεύσεως, ἣν ὡς ἱατρὸς ἐπὶ πέντε περίου μῆνας εὐρησθήητε νὰ παρέχητε τοῖς ἀπόροις τῶν συνδημοτῶν ἡμῶν.

Γινώσκοντες ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἀνταπεκρίθητε εἰς τὸ εὐγενές καὶ φιλανθρώπον τοῦτο ἔργον, ὅπερ αὐτοπροαιρέτως ἀνεδέχθητε, ἐκφράζομεν ἡμῖν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Δήμου διὰ τὴν ἀμίσθω παρασχεθεῖσαν ἱατρικὴν συνδρομὴν σας εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 27 Αὐγούστου 1883.

Ὁ Δήμαρχος

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰωάννης Βίνιος, ἐξαίρων τὴν περὶ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα ἀκαταπόνητον προσπάθειαν τοῦ δημάρχου κ. Σούτσου, ὅστις ἐν δικαστήματι τριῶν ἐτῶν κατῴρθητε νὰ μεταβάλῃ τὰς ἀρχαίας καὶ διψώσας Ἀθῆνας, εἰς πόλιν ἀφθόνω καὶ διαυγεστάτῳ περιρρεομένην ὕδατι. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ βορβορώδους ἐκείνου καὶ τεθολωμένου ὕδατος, ὅπερ ἠναγκάζοντο νὰ πίνωσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρό τινας χρόνους, ἄρσερον καὶ ὑγιεινότερον ἤδη ἔχουσιν ὕδωρ, μῆτε βακτηρίδια μῆτε νοσοποιούς ὕλας περιέχον, καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων μετ' εὐρήμου μνείας ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σούτσου. Ἐν Ἀθήναις διατρίβων ὁ κ. Βίνιος ἔτυχε φιλοφρονησάτης ὑπόδοχῆς παρὰ τῷ φιλοξενήσαντι αὐτὸν φίλῳ του κ. Ἀθανασίῳ Μαντζουράνῃ καὶ περιποιήσεως πολλὰς, προσερχομένης αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Δημητρίου Χατζάκη καὶ Ἀδελφῶν, αἵτινες λίαν εὐχάριτους κατέλιπον ἀναμνήσεις αὐτῷ τε καὶ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς κύλογηθησαν οἱ γάμοι τῆς συμπολίτιδος ἡμῶν κ. Ὀλυμπίας Ν. Στεργίου, κόρης εὐημένης, ἀλλὰ μητρὸς ἄρφανῆς καὶ πατρὸς ἠτυχηκότος ἐν τῷ βίῳ, σύζυγος αὐτῆς μετὰ τοῦ κ. Δημητρίου Σταυροπούλου, ἐνὸς τῶν καλλιτέρων κληνεμπόρων τῆς πόλεως ἡμῶν. Παράνυμφος ἐγένετο ἡ χρυσὴ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν κ. Χρυσῶ, σύζυγος Δ. Γαίτου, ἧς ἔργον ἀπὸ πολλοῦ εἶνε νὰ προστατεύῃ ἄρφανὰς κόρας, καὶ νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν, συνεργὸν καὶ συναντιλήπτορα πρὸς ταῦτα ἔχουσα τὸν φιλάνθρωπον σύζυγόν της κ. Λάζαρον Μ. Γαίτην. Εὐχόμενοι βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα τοῖς νεονύμφοις, νομίζομεν ὅτι προτρέπομεν τοὺς φιλανθρώπους παρανύμφους ἵνα μὴ παύωνται εὐεργετοῦντες τὴν ἀνθρωπότητα, διότι οὕτως ἐπισφύρουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτῶν.

— Ὁ χρωματιστὴς τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑλλαν. Ἀεροπορίας Νικόλαος Κόμπος, ἔτων 22, ἐργαζόμενος ἐν τῷ ἀεροπολίῳ «Χίος», ἀπεπειράθη νὰ ἐναύσῃ τεμάχιον δυναμίτιδος χάριν ἀλυσίας, ἧτις ἐκπυροκροτήσασα

αὐτοῦ μὲν καταπλήγωσεν ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας καὶ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, ἕτερον δέ τινα συνεοχάτην ἐπλήγωσεν ἀκινδύνως. Ὁ παθὼν ὑπέστη προχθές ὀδυνηνρὰν ἐγγεῖρισιν ἀποκοπείσης κατὰ τὸν πῆγυν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τῆς δὲ ἀριστερᾶς στερηθείσης τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἐλπίς δὲ ὑπάρχει νὰ σωθῇ ἐκ τοῦ θανάτου. Ἐχομεν ἄπειρα καθημερινὰ παραδείγματα τοιούτων ἀρωακριασμῶν καὶ δυστυχημάτων ἐκ δυναμίτιδος προελθόντων, διατάξεις δὲ αὐστηρᾶς τῆς ἄγρας ἰχθύων διὰ τοῦ θλαθρίου τούτου μέσου, καὶ ὁμως οὔτε τὰ παθήματα τῶν ἄλλων ἐδίδαξαν τοὺς διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀγρευόντας τοὺς ἰχθῆς καὶ καταστρέφοντας τὴν ἀλιεῖαν, οὔτε οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ τσταγμένοι πρὸς σύλληψιν καὶ τιμωρίαν τῶν παραβητῶν τοῦ Νόμου, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀλιείας διὰ δυναμίτιδος, κατῴρθησαν νὰ συλλάβωσιν ἢ νὰ καταγγείλωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην πομπικίαν τινα, μολονότι περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς πόλεως πάνυ ὀφθῶς οἱ τοιοῦτοι ποιοῦνται χρῆσιν τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τοὺς ἰχθῆς μέσου.

— Πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐξ αἰφνιδίας προσβολῆς ἀπεβίωσεν ἀπόπληκτος ἡ συμπολίτης ἡμῶν Ἰσπατία χήρα Μ. Γαλάτου. Τὴν κηδεῖαν αὐτῆς, καθ' ἑνὸς γυναικίος, πολλὰς ποιουμένης φιλανθρωπίας, καὶ πολλὰ παρεχούσης βοήθηματα τοῖς ἐνδεομένοις, ὅτε κληρὸς καὶ οἱ ἔγκριτοι πολῖται μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρεπειᾶς ἐπετέλεσαν.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τῆς ἐν Μυκόνῳ περιουσίας του ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Μεθόδιος.

— Τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς ἀποτομῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁ λαὸς ἐκ δεισιδαιμονίας θεωρεῖ ἀποφράδα, καὶ ἰδίως οἱ κυνηγοί. Εὐτυχῶς καίτοι πλεῖστοι τῶν κυνηγῶν ἀπετόλμησαν νὰ ἐξέλθωσιν εἰς θῆραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν τούτοις οὐδὲν ἀπεικταῖον συνέβη. Ἐν τῇ πόλει ὁμως ἡμῶν συνέβησαν τὰ ἐπόμενα, ἴσως διὰ νὰ μὴ παύσῃ ἡ ἐπικρατούσα δεισιδαιμονία ἰδέα περὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς ἀποφράδος. Καὶ δὴ ἡ Ἀνεζα Ν. Ἀρβανίτου ἐκδικουμένη τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἐξ ὀθωμανῶν νεορωτίστου Κωνσταντίνου, τὸ πρῶτον μὲν ἐρασθέντος αὐτῆς εἰτα δὲ ἄλλης προσλομένου, μετεβη εἰς τὸ λατομεῖον Μάτσα καὶ εὐρούσα τοῦτον ἐκεῖ ἐργαζόμενον ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ δι' ἐγγχειρίδιον καὶ τὸν ἐπλήγωσεν εἰς τὴν ὠμοπλάτην ἀλλ' ἀκινδύνως. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα πνιγῇ, ἀφ' ὅπου τὴν δειώσαν οἱ λοιποὶ ἐργάται σχεδὸν ἡμιθνήν. Περὶ τὴν ἐσπέραν δὲ ὁ Ἀνδρέας Κούμας ἡ Μπαρμπικίος ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας τὸν συμπότην αὐτοῦ Μιχαὴλ Ζαγουριανόν, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἀκινδύνως. Ἐτερός τις δὲ, μὴ αναγνωρισθεὶς ἔτι, εὐρέθη πεπνιγμένος ἐν τῇ μετὰ τὸ λατομεῖον τοῦ κ. Μάτσα ἀκτῇ, ἐξ αἰτίας ἀγνώστου καὶ μεταβέβη εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὅπως γεινῇ ἐπ' αὐτοῦ νεκροψία. Πταίει ἄρχ γε ἡ ἡμέρα ἡ ἡ ἀνοία, ἡ ἀπροσεξία καὶ ἡ φιλοποσία τῶν ἀνθρώπων;

Σ. Ε. Π. Ταύτη τῇ στιγμῇ μαθάνομεν ὅτι ἀνεγνωρίσθη ὁ εὐρεθεὶς πεπνιγμένος ὅτι ἦτο ὁ ἐξ ἄνω Συρου σανδαλοποιὸς Ἀντώνιος Μ. Ρούσσος, καὶ ὅτι ἡ γενομένη νεκροψία ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ θάνατος ἦτο βίαιος, καλόνσον παρετηρήθησαν ὅτι τὰ ἄκρα καὶ ὁ τράχηλος ἔφερον σημεῖα ἰσχυρᾶς πίεσεως. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς συνείθιζε νὰ διανυκτερεύῃ εἰς τὴν συνοικίαν Βαπορικῶν. Πολλοὶ καὶ δικαίως ὑποπτεύουσιν ὅτι εἰς τὴν συνοικίαν ταύτην ἐφρονεῖτο καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς μετηνέχθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀκτὴν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ

ἀρμόδιαι ἀρχαί θελοῦσιν ἐνεργῆσαι δραστηρίως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐτοῦργων τοῦ στυγεροῦ τούτου κακουργήματος.

— Κατὰ τὰ ἐξ Ἀλεξανδρείας τηλεγραφήματα τὸ Σάββατον ἐγένοντο ἐκ χολέρας αὐτοῦ 1 θάνατος, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις τῆς Ἄνω Αἰγύπτου 8. Τὴν δὲ Κυριακὴν ἐγένοντο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θάνατοι 3, ἐν δὲ τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ φαίνεται ἐκλιπούσα σχεδὸν ἡ ἀσθένεια.

— Ἐξεδόθη τὸ καταστατικὸν τοῦ πρὸς τινος συστάματος Τεγεατικῶν Συνδέσμου, ὅστις τότεν κοινωφελῆ ἐπιδιώκει σκοπὸν διὰ τῆς ἰδρύσεως κέντρου ἐνώσεως καὶ συνεργασίας τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις τεγεατῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν πρόοδον τῆς ἐπαρχίας ἣν ἀποβλέπει καὶ τὴν καθόλου ἀλληλοβοήθειαν καὶ προστασίαν τῆς τεγεατικῆς νεολαίας.

— Ὁ σουλτάνος ἐδώρησατο τῷ ἡγεμόνι τοῦ Μαυροβουνίου Νικολᾶφ πολύτιμον ἀδαμαντοποικίλον ταμβάκοθῆκην καὶ τέσσαρας ὠραιοτάτους χρυσοφαλάρους ἵππους. Ἐπίσης εἰς τὴν ἡγεμονίδα Μιλέναν λαμπρότατον ἀδαμαντοκόλλητον διάδημα, ἀξίας 23,000 λιρῶν τουρκικῶν, ἀνατολιὰ ὑφάσματα καὶ τάπητας περσικοῦς διὰ τὴν ἐπίστρωσιν ἐνὸς κομωτηρίου διὰ τὴν Α. Γ. Εἰς τὴν περιγίππισαν Ζόριαν Καραγεώργεβιτς, θυγατέρα τῆς Α. Ὑψηλότητος, ἀδαμαντοκόλλητον περιδέριον εἰς τοὺς μαυροβουνίους ὑπουργοὺς ἀδαμαντοκόλλητους ταμβάκοθῆκας καὶ εἰς τοὺς ὑπασπιστάς τῆς Α. Γ. ἀνά ἐν χρυσοῦν χρονόμετρον.

— Ἡ ῥωσιστὴ ἐκδιδομένη «Ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως» ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην κρίσιν, ἣν ὁ στρατηγὸς Σκοβελὸφ ἐξήνεγκεν ὀλίγον πρὸ τῆς τελευτῆς του κατὰ τῶν μαχητῶν τῆς Γερμανίας. «Ὅλη τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἡ ἰσχὺς ἐγκείται ἐν τῷ σώματι τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες εἶναι ἀληθινοὶ ἥρωες. Ἐφρονεῦθησαν ἀνά ἑκατοντάδας δὲν ἔπασσον ὄρους χαμαί, ἀλλ' ὡς ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς κατεθεώητο τοὺς στρατιώτας μετὰ καταφρονήσεως. Ὁ γερμανὸς στρατιώτης εἶναι ὃν ἐλεεινότερον. Ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διανοίας μισεῖ τὸν ἀξιωματικὸν του, παρ' ᾧ οὔτε θερμότητα αἰσθήματος εὐρίσκει, οὔτε φιλανθρωπίαν. Ὅλη ἡ στρατιωτικὴ συνάφεια ἐγκείται ἐν τῇ διηνεκεῖ πάλῃ φιλαυτίας καὶ φθόβου, ἥτις ἐλέγχεται σύνδεσμος τεχνικὸς καὶ ἀρροσφαλῆς. Ἐὰν ὁ ἀγέρωχος ἀξιωματικὸς καταβίβασθῆ αἴρνης ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ματαιοφροσύνης του, θὰ ἀπολέσῃ παρὰ τοῖς στρατιώταις ὅλον αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ κύρος. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς πολέμου τινὸς ῥωσο-γερμανικοῦ καθῆκον τῶν ἡμετέρων ἵππέων θὰ ἦναι νὰ συλλαμβάνωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας ἀχμαλώτους γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς, νὰ τοὺς φερώσῃ ἀσκούρους τρελλῶν καὶ νὰ τοὺς ἀποπέλλωσιν εἰς τὰ ἴδια μετὰ τοῦ σκούφου ἐκείνου. Ἐν Ῥωσίᾳ τὸν ἀντίον αἱ σχέσεις ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου εἶνε ἀδελφικαί, τούτου δ' ἔνεκα ὁ στρατιώτης πολλὰ μὲν συγχωρεῖ τῷ ἀξιωματικῷ, πλείονα δὲ ποιεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ». Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες λυποῦνται, ὅτι ἡ κρίσις ἐγένετο γνωστὴ λίαν ὀψὲ διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔμενον ὀφειλέτιδες τῆς πρὸς τὸν Σκοβελὸφ ἀπαντήσεως.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ διὰ τοῦ τηλεφώνου συγκοινωνία πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ οὐχὶ μόνον ὡς μέχρι τοῦδε ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀλλὰ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Οὕτω λ. χ. θὰ δύναται τις εὐρισκόμενος ἐν Παρισίοις νὰ συνδιαλέγεται μὲ ἄλλον κατοικοῦντα ἐν Λυών. Δέγεται μάλιστα ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ ἐφεύρεσις μηχανήματος, δι' οὗ νὰ γράφηται ἡ διὰ τοῦ τηλεφώνου

διαβιβαζομένη οὐτιμία οἴκοι, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τύχη νὰ ἦνε ἀπὸν τῆς οἰκίας του.

Αἱ γυναῖκες ἐν Πετροπόλει

Ἡ ἐν Ῥωσίᾳ πρόοδος ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἐπιστήμασι καὶ τέχναις εἶναι καταπληκτικὴ. Δὲν ὑπάρχει κλάδος ἀναπτύξεως καθ' ἣν νὰ μὴ ἀνταγωνίζονται ἐπιτυχῶς οἱ Ῥῶσοι πρὸς τοὺς γειτορικότας ἐν τῷ πολιτισμῷ λαοῦς βέβαιον δ' εἶναι ὅτι ἡ πρόοδος αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐνέργειαν. Ἡ αὕτη πρόοδος παρατηρεῖται καὶ ἐν τῇ καθόλου βιομηχανίᾳ. Ἡ ἐνασχόλησις τῶν γυναικῶν τῆς Πετροπόλεως ἐν ταῖς τέχναις ποιεῖται ὅσημέραι καὶ καθίσταται καθολικωτέρα. Οὕτω, γυναῖκες ἐργάζονται ἐν τοῖς ὥρολογοποιεῖσι, ἐν τοῖς χρυσοποιεῖσι, ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν ἀδαμαντοκοσμημάτων, πρὸ πάντων δὲ ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς ζωγραφικῆς τῶν ἐκ προσελάνης ἀγγείων. Ἡ τελευταία αὕτη γυναικεία βιομηχανία ὀφείλεται ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ζωγραφικῆς Σχολῆς πρὸς ἐμφύλιον τῶν ὠρειῶν τεχνῶν, ἐν ἣ κατ' ἔτος αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν. Πολλὰ τῶν κυριῶν τούτων ὀργάνωσιν ἰδίᾳ ἐργαστήσια τοιαῦτα, ἐπασχολοῦσι δ' ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ κοράσια ἅτινα κατατάσσονται χάριν μαθητεύσεως.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Λίρα Ἀγγλίας	δραχ. παλ.	31.90—32
» Τουρκίας	» »	29.40—43
» Γαλλίας	» »	25.60—63
Τάλλ. Τουρκικόν	» »	5.42—43
» 5/φραγκῶν	» »	6.32—35

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ 3/μ.

Μετρητοῖς

Ἐπὶ Ἀγγλίας	λίρα 3/μ.	δραχ. ν.	28.55—60	13
» Μασσαχίας	φράγ.	» »	1.12	1/2—
» Τεργέστης	φιορ.	» »	2.40—42	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλεῖται χειροκίνητον ἀγγλικὸν **πισστήριον** Hopkinson et Comp, τελευταίας κατασκευῆς καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς βλάβης· ἡ πλάξ αὐτοῦ εἶναι διαμέτρου 60 1/2 × 45 1/2. Ὁ βουλόμενος ν' ἀγοράσῃ αὐτὸ, ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Πανόπης».

Ἐν τῷ αὐτῷ τυπογραφεῖῳ **πωλοῦνται** διαφόρων εἰδῶν **στοιχεῖα** μεταχειρισμένα Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ, ἀπλὰ καὶ κεφαλαϊώδη, εἰς **εὐθηνωτάτας τιμὰς**.

Χάρται ναυτικοὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἑλληνιστί, πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. **I. K. ΧΟΥΜΗ**.

N. ΠΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πλησίον τοῦ Β. Ταχυδρομείου.